

Sprzedaż kosmetyków na wybranych rynkach poza UE – Korea Płd.

Sylwia Stokowska
TÜV SÜD Polska,
audytor wiodący ISO 22716
i IFS HPC

Koreanki mają obsesję na punkcie pielęgnacji urody. Ich codzienny rytuał może zajmować nawet 40 minut i składać się z 12 czynności. Przejawy kultury dbania o cerę są wszechobecne: w Seulu na każdej ulicy działają dziesiątki sklepów z kosmetykami, w których można znaleźć lekarstwo na każdy problem: cienie pod oczami, wypryski, potargane włosy, brak jędrności skóry. I są to produkty koreańskie, ze składnikami typu ekstrakt ze śluzu ślimaka czy jadu węża.

Kilka lat temu koreańska branża kosmetyczna nabrała wiatru w żagle i stała się gospodarczą potęgą, drugą po branży technologicznej. Co więcej, rząd wspiera badania i rozwój w tej dziedzinie biznesu. Mówi się, że południowokoreańska branża kosmetyczna pod względem technologii jest siedem lat do przodu w porównaniu z resztą świata.

Eksport polskich kosmetyków do Republiki Korei w ciągu pięciu ostatnich lat wzrósł czterokrotnie i osiągnął w 2018 r. wartość 5,6 mln dolarów. Najważniejsze pozycje eksportowe to preparaty kosmetyczne lub upiększające oraz preparaty do pielęgnacji skóry, a także preparaty do włosów czy preparaty do golenia. Korea Płd. to ósmy największy rynek kosmetyczny na świecie.

Wymagania dotyczące produktu

W Korei kosmetyki i produkty pokrewne, takie jak żywność, dodatki do żywności oraz środki farmaceutyczne, podlegają Agencji ds. Żywności i Leków (dalej: Agencja).

Koreańska Ustawa o WYROBACH Kosmetycznych została przyjęta w 2000 r. Trzy główne kategorie kosmetyków to:

- kosmetyki ogólne;
- kosmetyki funkcjonalne (np. produkty promieniochronne, rozjaśniające);
- produkty lekopodobne (np. produkty przeciwtrądzikowe).

Kosmetyki funkcjonalne i produkty lekopodobne mogą być wprowadzone na rynek dopiero po uzyskaniu zgody Agencji.

Kontrolę jakości należy przeprowadzić dla każdej partii, a zakres badań zależy od kategorii. Kosmetyki funkcjonalne podlegają ocenie na podstawie skuteczności działania ich poszczególnych składników, a nie produktu końcowego jako całości.

Wymagane dokumenty

- Świadectwo produkcji: wykaz składników sporządzony zgodnie z Międzynarodowym Nazewnictwem Składników Kosmetycznych (International Cosmetics Ingredients Dictionary – ICID), publikowany przez PCPC (Personal Care Production Council; www.personalcarecouncil.org). Dla każdego składnika należy podać

jego udział procentowy. Świadectwo musi zawierać także adres producenta oraz podpis dyrektora zarządzającego (prezesa zarządu) firmy.

- Świadectwo wolnej sprzedaży: wystawione przez instytucję z kraju wytwarzania produktu, np. miejscową Izbę Handlową lub agencję rządową. Musi ona stwierdzić pełną nazwę wyrobu (zgodną z nazwą podaną na etykiecie) i określić państwo, do którego wyrób ma być eksportowany.
- Świadectwo bezpieczeństwa BSE lub świadectwo kraju pochodzenia: jeżeli produkt nie zawiera surowców pochodzenia zwierzęcego mogących powodować BSE (gąbczaste zwyrodnienie mózgu – chorobę wściekłych krów), wystarczy oświadczyć brak surowców pochodzenia zwierzęcego.

Jeżeli produkt zawiera surowce uzyskane z krów, owiec lub kóz, należy podać ich ilość i rodzaj tego typu surowców zawartych w produkcie.

Instytut Badań Farmaceutycznych może przeprowadzić kontrolę jakości, nawet jeżeli uprzednie badania dały wynik pozytywny.

Tabela 1. Kategorie kosmetyków w Korei Płd.

Podział kosmetyków		
Kosmetyki ogólne	kosmetyki funkcjonalne	produkty lekopodobne
<ul style="list-style-type: none"> • ogólne deklaracje marketingowe; • nawilżanie, • mycie / czyszczenie, • kosmetyki kolorowe • itd. 	<ul style="list-style-type: none"> • przeciwśłoneczne; • wybielające; • przeciwzmarszczkowe 	<ul style="list-style-type: none"> • przeciwtrądzikowe preparaty czyszczące / myjące; • produkty przeciwgrzybicze, produkty do płukania ust; • toniki do włosów, produkty przeciw wypadaniu włosów, produkty do farbowania włosów, rozjaśniacze do włosów; • pasty do zębów; • depilatory; • sterylizatory
<ul style="list-style-type: none"> • brak wymagań, jeśli kosmetyki są produkowane lokalnie (w kraju) • importowane: certyfikaty FSC, BSE, • poświadczona prawnie/ zalegalizowana receptura 	<ul style="list-style-type: none"> • obowiązkowa rejestracja – czas 6 miesięcy 	<ul style="list-style-type: none"> • obowiązkowa rejestracja – czas 10 miesięcy